

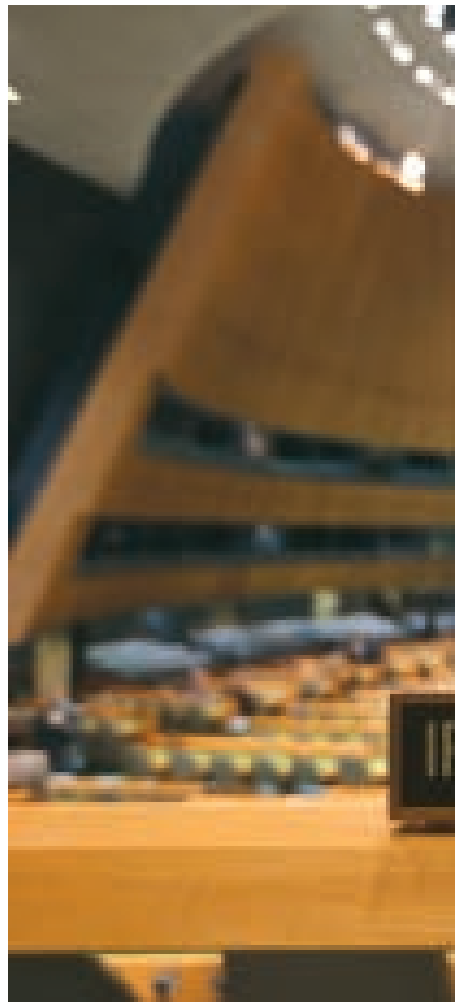
کنار این‌ها، بهبود رابطه اتحادیه اروپا با ایران کمک بسیار مهمی برای ایران در راستای حل موضوع هسته‌ای یعنی چالش برانگیزترین موضوع سیاست خارجی این کشور در سال‌های اخیر و رفع یا حداقل محدود کردن تهدیدها و تحریم‌های نامنصفانه وضع شده فعلی است. در توضیح این مطلب باید گفت: بهبود رابطه با اتحادیه اروپا ضمن تضعیف رویکرد یکجانبه گرایانه فعلی ایالات متحده به دیپلماسی کشورمان کمک می‌کند تا با ایجاد شکاف در گروه موسوم به ۵+۱ موقعیت خود را در گفت‌وگوهای احتمالی پیش رو ارتقا دهد و به توافق مفیدتری دست یابد. همچنین، گسترش رابطه با اتحادیه اروپا به عنوان یک قدرت جهانی موقعیت ایران را چه در رابطه با رقبای منطقه‌ای و چه در سطح جهان و البته در سازمان‌های بین‌المللی ارتقا خواهد داد. آنچه به آن پرداخته شد، معرفی پتانسیل گسترده‌ای بود، که در رابطه میان ایران و اتحادیه اروپا وجود دارد، پتانسیلی که در صورت آزاد شدن منافع بسیاری را عاید هر دو طرف خواهد کرد. اما در تجزیه و تحلیل شکل رابطه میان ایران و اتحادیه اروپا در عرض یک دهه اخیر شاید هیچ توصیفی مناسب‌تر از مدل واکنشی-واکنشی نباشد، به این معنا که در این سال‌ها کمتر شاهد بکارگیری یک رویکرد ابتکاری یا به تعبیری کنشگرانه از سوی یکی از این دو بازیگر بوده ایم و در غالب موارد این دو

به رفتارهای یکدیگر واکنش نشان

خود و پیش‌گیری و جلوگیری از تهدیدات احتمالی آسوده‌کند.

در سوی دیگر، اتحادیه اروپا نیز به عنوان کنشگری تعامل‌گرا و نه تقابلی‌گرا می‌تواند نقش بسیار مهمی در بهبود روابط ایران با جامعه جهانی بازی کند. افزون بر این، رابطه با اتحادیه اروپا منافع اقتصادی بسیاری برای ایران در پی خواهد داشت و ایران می‌تواند از تجربیات صنایع بزرگ اروپایی در حوزه‌های مختلف بهره‌وافی و کافی را ببرد. برای نمونه، کشورهای اروپایی در حوزه انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر از تجربیات بسیار سودمند و کاربردی برخوردارند و گسترش رابطه با اتحادیه اروپا فرصت مناسبی برای ایران است تا با توجه به پتانسیل عظیمی که در ایران برای استفاده از انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر نظیر انرژی‌های آبی، بادی، خورشیدی و انرژی گرمایشی زمین (بیومس) وجود دارد، از تجربیات فنی اروپایی‌ها در این زمینه استفاده کند. در کنار اینها، استفاده از تجربیات و دانش شرکت‌های بزرگ نفتی اروپایی در زمینه نوسازی و بازسازی پالایشگاه‌های کشور و سکوها گازی و نفتی، فرصت مناسبی را پیش روی صنعت نفت و پتروشیمی ایران قرار می‌دهد تا ضمن افزایش تولید، تنوع بیشتری در محصولات تولیدی خود ایجاد کند. افزون بر اینها، گسترش رابطه با اتحادیه اروپا ضمن افزایش میزان جذب سرمایه‌های خارجی در کشور، خون تازه‌ای را در رگ‌های صنعت

توریسم ایران تزریق خواهد کرد. در

در تجزیه و تحلیل شکل رابطه میان ایران و اتحادیه اروپا در عرض یک دهه اخیر شاید هیچ توصیفی مناسب‌تر از مدل واکنشی-واکنشی نباشد، به این معنا که در این سال‌ها کمتر شاهد بکارگیری یک رویکرد ابتکاری یا به تعبیری کنشگرانه از سوی یکی از این دو بازیگر بوده ایم و در غالب موارد این دو به رفتارهای یکدیگر واکنش نشان داده‌اند